

20. jul. 1848

AFSENDER

Martinus Rørbye

MODTAGER

Rose Schiøtt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Frederikshavn

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Edmund Kall

Nancy Kall

Peter Julius Kall

Johanne Georgine Landt

Laura Lautrup, f. Schiøtt

Orla Lehmann

Ferdinand Christian Rørbye

Nancy Gerhardine Rørbye

Arkivplacering:

Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44

TRANSSKRIFTION

Frederikshavn den 20de Juli 1848.

At jeg har længtes efter dit Brev kjæreste Rose vil jeg ingenlunde fordølge. Ankommen hertil i Mandags Aftes fandt jeg Intet, og maatte jeg altsaa slaae mig til Rolighed oppebiende næste Post; men jeg sad oppe indtil Kl 12 igaar Aftes uden at min Længsel blev stillet. I Nat hørte jeg Post-Hornet lyde, og idenne Morgenstund var jeg ogsaa i Besiddelse af dit kjære Brev, og erfarede at du kjære og alle de velsignede Børn befinde Eder vel. – Skulle vi aldrig blive fulkommen enige? skulle vi aldrig lære fuldkommen at forstaae hinanden? Neppe ere vi gjernede fra hinanden, førend hver især dybt føler hvorlidet vi dog kunne undvære hinanden; og dog kjæreste Kone ere der Øjeblikke, naar vi ere samlede, da vort kjærlige Samliv forstyrres af smaalig Uenighed; vi ligesom mistvivler om den gjensidige Tilbøiligheds faste Grund og Mismod drager ind hvor Glæde og Tilfredshed, burde herske. Hvori skal jeg søge Grunden til dette; isandhed mit Hjerte frikjender mig, det er aabent og uforbeholdent, og hænger med inderlig Tilbøilighed ved dig, jeg er maaske Barnagtig i min Kjærlighed; men, skulle det være nogen Feil? jeg troer det ikke kjære, jeg kunne da ikke være saa glad derved, jeg kunne ikke føle, at det var den eneste Betingelse for min heldige Virken her i Livet. Hvorgjerne kjæreste Rose ville jeg bringe dig til den samme Anskuelse, vi ville blive end lykkeligere, og din Opofrelse, som vore velsignede Børn nu ofte foraarsager dig, skulle ikke mere regnes saa høit. Du bør gjøre Alt kjæreste Rose for at undgaae at ikke vor Kjærlighed til Børnene trænger sig imellem dig og mig; saa meget jeg end elsker dem, er du kjæreste •2• mig dog den Første; og saaledes bør det ogsaa være fra din Side, forudsat at du ogsaa nærer de Følelser, som du vel lader ahne; men aldrig saaledes udtaler som jeg. Jeg glæder mig ved at tilstaae dog, at den Kjærlighed jeg har til Børnene ene maae søge sin Grund i min Kjærlighed til dig. Og hvor dødt er ikke Livet uden Kjærlighed, jeg seer et underligt Exempel derpaa i Ferdinand¹ og Gine² her; de gaae vel samlede gennem Verden; men uden egentlig Glæde, deres Barnløshed gjør Alt saa underligt tomt for dem, og mindre elskværdige Egenskaber faae let Leilighed til at udvikle sig, det er ogsaa Tilfælde her. Hos Nancy³ er Alt i en evig Komers; men man føler sig dog særdeles vel; det Eneste jeg stærkt sauner er din og vore Børns Nærværelse, og det beklager ogsaa Nancy og Kall⁴ sig meget over. De ville søge at gjøre dig Alt saa godt; naar du blodt engang kunne bestemmt dig til at komme; min Indven[d]ing om de mange Børn, vil de Intet vide om, Alt skulle nok blive prægtigt. Iøvrigt har jeg tusinde Hilsener til dig fra Nancy og Alle her. Din Proprietet og Modestie er endnu stadig Gjenstand

for Gines og Ferdinants Tale. – Jammer Skade for mig kjære Rose at Veiret er bleven saa frygteligt slet. Heele Gaadsdagen og idag falder Regnen strømmevis, vel sandt at jeg tilbringer denne Formiddag behageligt ved at skrive til dig; men med min Kunstneriske Virken har det sørgelige Udsigter, jeg har endnu Intet gjort, og er dog alt borte fra dig i over 1 Uge. Det gode Veir holdte mig paa heele min Reise hid; jeg forlod Veil om Morgenen efter at have skreven mit siste Brev til dig, og kom ved at indtage en ypperlig Plads i Deligentsen, efter en Dag og Nats Kjørdsel Mandag Morgen til Aalborg, hvorfra jeg strax fortsatte Reisen; men med mindre god Befordring hertil, hvor jeg indtraf sam- •3• me Dags Aften, efter paa m[in Gje]nnemreise i Hjørring at have besøgt Blesberg's. Jeg synes godt om de Mennesker, deres gode Lune og Tilfredshed gjør et behageligt Indtryk, deres Glæde over deres Børn er ujyre stor, den minste Dreng har ikke Lidet tilfælles med den smukkeste af Lauras⁵ smaae Herrer. Du kan troe kjære Rose, de Efterretninger jeg bragte fra Broderen bidrog ikke lidet til at sætte hende i muntert Lune; have jeg ikke allerede betalt min Plads med Posten herhid, havde jeg med Fornøielse fulgt deres Indbydelse at tilbringe et Par Dage i Hjørring, hvor der just skulde være Marked. Men jeg maae see at komme viidere, saalænge man opholder sig iblant [overstreget: alt for] |saa| gjæstfrie Mennesker, bliver der Intet bestilt for bare Velleynet. Jeg [har] nu isinde paa Løverdag at reise til gammel Skagen eller Højen, hvor jeg kun v[ar] ½ Dag ifjor, og hvor jeg haaber, vis Veiret tillader det, at finde Stof til Beskjæftigelse. Derfra tager jeg neppe tilbage til Nancy; men agter at reise langs ned med Vesterhavet til Marup og Løkken, eller hvilket andet Sted, der i Nærheden der særdeeles maatte behage mig. Dine forventede Breve til mig maae du imidlertid adressere til Nancy, da jeg nok skal underrett[e] hende om, hvor jeg opholder mig. Jeg er endnu langt fra at være tilfreds [med] denne Reise, da jeg Intet har faaet i Mappen. – Jeg maatte i dette Øjeblik forlade Brevet, da jeg blev hentet ned i Kjøkkenet for at probere Oste; du vil med Skipper Ellingsen modtage 2 tilligemed en Otting |meget| godt Smør og 5 Snese Eg, som jeg maae beede for det første at tage tiltakke med. Jeg har herhos Nancy til Vinterbrug saavel bestilt Smør, som Oste og en Fjerdning Kjød, og hun har lovet at Alt skal blive besørget ligesaa godt, som var det til hendes eget Huus, og efter de Sager at dømme, som du nu vil modtage tvivler jeg ikke om at du jo nok vil blive tilfreds. Smørret siger hun vil i Aar ikke blive saa vanskeligt at faae som ifjor, da ingen Udførsel til Hamborg iaar finder Sted. – Men ved at nævne Hamborg kommer jeg til at tænke paa Krigen, hvad siiger man nu dertil i Kjøbenhavn? er man endnu lige modige og forhaabningsfulde? mener man at Freden vil komme istand? er

der ingen Splid imellem Partierne? meget saadant •2• paatrænger sig naturligviis her som Spørgsmaal, hvor man vel læser Aviserne; men intet klart Begreb kan gjøre sig om Tilstanden i Hovedstaden. Det er mageløst, hvor L⁶ paa sin Mission i Jylland har opført sig drengagtigt og dumt, han er forhadet til det yderste ja ringeagtet. I Viborg maatte han i en stor Forsamling tilbagekalde sine Ord og beede om Forladelse, og i Aalborg slog, efter de ubesindige Ytringer der af [overstreget: ham |L|] vare fremkomne, en herværende •1• Proprietair og Stænderdeputeret i Bordet for ham, og kalte ham, blodt med lidet høfligere Ord, en Fusentast, og Vedkommende maatte stikke det i Lommen. Saadant, og meget Lignende, som her fortælles har man ikke seet i de kjøbenhavnske Blade. Men det forholder sig med dette, som med Tilstanden i Armeen Kjøbenhavnere ere ikke alletids de rigtigst underrettede. Dog det bliver for vidtløftigt nu at omtale Alt dette, saameget mere som vi idag, skal spise til Middag hos Gine, og jeg ogsaa maae have lidt Tilsyn med dine Sagers Indpakning hvortil jeg i dette Øjeblik har faaet vedføiet en Kurv med 6 Hummere, gid de maae kome friske til dig og gid de maae smage dig godt. Lad endelig ikke Børnene komme tilskade med Klørene vis de endnu ere levende. Du maae betale Fragt og Told paa Alt hvad Ellingsen bringer dig fra mig. •4• Og nu kjæreste Rose Farvel. Edmund⁷ og lille Nancy⁸ staae udenfor Døren og beeder ynkeligt om at komme ind og bringe Moders Erinde, der bestaar i at underrette mig om at Kl er 3 og vi maae afsted til Ferdinand, hvorgjern var jeg endnu vedbleven at skrive, dog mere næste gang. Tak Athalia forud for det tiltænkte Brev, kys hende og de andre kjære Puds fra mig, hvad dig selv angaaer da skal du faae Renter naar jeg kommer hjem; thi Børnene kan dog ikke kysse dig rigtigt fra din hengivne Martinus. Jeg haber ved min Hjemkomst at finde vor Minste betydeligt større og endmere elskværdig; lad hende bare blive de andre liige og jeg er tilfreds. Hils Alle.

¹ Ferdinand Christian Rørbye.

² [Johanne Georgine Landt(<https://roerbye.ktdk.dk/personer/johanne-georgine-landt>).

³ Nancy Gerhardine Rørbye.

⁴ Peter Julius Kall.

⁵ Laura Lautrup, f. Schiøtt.

⁶ Orla Lehmann.

⁷ Edmund Kall.

⁸ Nancy Kall.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Handwritten text in cursive script, likely a letter or document. The text is written in dark ink on aged paper. The handwriting is dense and fills most of the page. There are some faint markings and possibly a signature or date at the bottom right. The text appears to be a formal or semi-formal communication, possibly related to the Carlsberg Foundation mentioned in the header.

